

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut til FM14 pålægges at fremlægge et lovforslag som sikrer, at der kræves brug af NO_x reduktionsanlæg på dieseldrevne kraftværker, der anvendes i forbindelse med råstofprojekter.

(Medlem af Inatsisartut Sara Olsvig, Inuit Ataqatigiit)

Svarnotat

(Naalakkersuisoq for Boliger, Natur og Miljø)

1. behandling

På vegne af Naalakkersuisut vil jeg gerne takke forslagsstilleren, Sara Olsvig, for at sætte et vigtigt spørgsmål om beskyttelse af vores miljø til debat på denne samling i Inatsisartut.

Der eksisterer allerede krav om reduktion af udledning af NO_x samt andre luftforureningskilder i mange lande, herunder Norge, Canada, USA, Danmark og i EU, netop grundet veldokumenteret viden om stoffernes negative effekt på menneskers sundhed og miljøet.

I Grønland har vi, på baggrund af råstofloven, VVM-guidelines som fastsætter krav til vandkvaliteten ved udledning af vand og andre stoffer i forbindelse med råstofprojekter. Disse vandkvalitetskrav definerer forskellige komponenter, som ikke må overskride fastsatte grænseværdier af sundheds- og miljøbeskyttelsesmæssige årsager. Disse grænseværdier er fastsat ud fra en række internationale grænseværdier, som vurderes tilstrækkelige til beskyttelse af befolkningens sundhed og vores miljø og natur.

På baggrund af det fremsatte beslutningsforslag glæder det mig at kunne orientere om, at Naalakkersuisut i år har igangsat arbejdet med at fastsætte grænseværdier for luftkvalitet og udledningsgrænser for bl.a. NO_x, efter samme principper som de eksisterende vandkvalitetskrav. Udgangspunktet for at fastsætte grænseværdierne er EU-standarder, som fortsat er under udvikling og som bl.a. er baseret på, at forurenere skal anvende den bedste tilgængelige teknologi til at overholde de fastsatte grænseværdier. De tekniske løsninger skal være forsvarlige og tilstrækkelige, set i forhold til befolkningens sundhed og miljøet.

Naalakkersuisut tilslutter sig intentionen bag det fremsatte beslutningsforslag; men finder ikke at forslaget er umiddelbart velegnet til vedtagelse i den foreliggende form.

Dels finder Naalakkersuisut, at sikring af luftkvalitet fra udledninger i forbindelse med mineprojekter bør ske ud fra grænseværdier for udledning af forurenende stoffer, snarere end specifikke krav til den teknologi, det enkelte selskab skal anvende for at overholde samfundets krav til begrænsning af forureningen. Dette bl.a. fordi der løbende sker en udvikling i de tekniske løsninger, som gør at nutidens moderne teknologi på få år kan blive overhalet af nye og bedre løsninger, bl.a. med renere processer i selve forbrændingen.

Dels finder Naalakkersuisut det ikke hensigtsmæssigt, at regulering af forureningsbegrænsende tiltag sker ved en særlig lov, specifikt rettet mod en særlig løsning på et enkeltstående problem. Det er i den forbindelse Naalakkersuisuts opfattelse, at råstofloven giver et dækkende grundlag for at skabe retningslinjer, som industrien kan pålægges at overholde.

Naalakkersuisut skal derfor fremsætte følgende ændringsforslag til det fremsatte beslutningsforslag:

”Forslag til Inatsisartut-beslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at udarbejde regler i medfør af råstofloven, som sikrer overholdelse af luftkvalitetskrav og udledningsgrænser for NO_x og andre stoffer til luften, ved fastsættelse af grænseværdier.”

Med disse bemærkninger fra Naalakkersuisut skal jeg endnu en gang takke for det fremsatte beslutningsforslag og overlade forslaget til Inatsisartuts velvillige behandling.